

Reactie internet consultatie wetsvoorstel verduidelijking beoordeling arbeidsrelaties en rechtsvermoeden.

Ik acht mij vandaag daadwerkelijk een zelfstandige zonder personeel, op grond van de huidige wetgeving en jurisprudentie.

Als dit voorstel van wet in werking treedt ben ik dat niet meer, maar pas vanaf dat moment. Dit wetsvoorstel codificeert niet alleen jurisprudentie, het voegt nieuwe eisen toe, met name het element dat ondernemerschap slechts wordt getoetst binnen een opdracht en niet op de zzp-er in kwestie. Daar is al veel over gezegd, zie bv:

https://emea01.safelinks.protection.outlook.com/?url=https%3A%2F%2Ffd.nl%2Fpolitiek%2F1492099%2Fzzp-organisaties-hekelen-conceptwet-vaag-en-juridisch-complex%3Futm_medium%3Dsocial%26utm_source%3Dapp%26utm_campaign%3Dearned%26utm_content%3D20231012%26utm_term%3Dapp-ios%26gift%3DDB0o4u&data=05%7C01%7C%7Cf6e09a84f04c4f47477e08dbcc97e5f8%7C84df9e7fe9f640afb435aaaaaaaaaaaa%7C1%7C0%7C638328724984087661%7CUnknown%7CTWFpbGZsb3d8eyJWlloiMC4wLjAwMDAiLCJQIjoiV2luMzliLCJBTiI6Iik1haWwiLCJXVCi6Mn0%3D%7C3000%7C%7C%7C&sd_ata=PfFGytNKamYgFjli67pIMA1XOE9EAA2XL0D2nd7LLXA%3D&reserved=0

In dat licht vind ik de toon van de MvT bij dit wetsvoorstel waarin de suggestie wordt gewekt dat ik, en vele anderen met mij, nu de wet ontduik en (mede) oorzaak ben van een beweerde uitholling van het sociaal stelsel tendentius en polarisend. Ik vind deze toon van een wetgever onverstandig.

Ik zal dit toelichten.

De polarisatie start al bij het begrip 'schijnzelfstandige'.

Op p5 MvT wordt dat geduid als:

Schijnzelfstandigheid wordt gedefinieerd als de situatie waarin wordt gewerkt als zelfstandige terwijl de werkende op basis van het arbeidsrecht (juridisch) een arbeidsovereenkomst heeft.

En op p 2 MvT : Een belangrijke oorzaak voor schijnzelfstandigheid is gelegen in het ontbreken van een duidelijk en hanteerbaar (wettelijk) toetsingskader.

Mogelijke andere oorzaken worden niet genoemd.

Dan wordt het goed om eens naar het begrip 'schijnzelfstandigheid' te kijken.

In de politieke en maatschappelijke en juridische discussie van de afgelopen jaren is het begrip 'schijnzelfstandigheid' vooral gebezigd als het gaat om wat de MvT de gedwongen zelfstandigen wordt genoemd, zij die liever op arbeidsovereenkomst werken, maar die worden ontslagen om daarna op basis van opdracht tegen (nog) slechtere beloning en voorwaarden als zelfstandige te kunnen terugkeren naar hun oude werkplek.

Hier is het onderdeel 'schijn' in 'schijnzelfstandigheid' nog te begrijpen. Er is voor de werkende geen sprake van vrije keus, en door de overstap naar het zelfstandig ondernemerschap verslechtert alleen maar zijn positie. Dat vanuit het arbeidsrecht deze groep werkenden meer bescherming wordt geboden is begrijpelijk en logisch in het licht van het oorsprong en doel van het arbeidsrecht: de zwakkere werknemer een zekere bescherming te geven tegen de meer machtige werkgever.

Nu in dit wetsvoorstel met bijhorende MvT wordt echter ook een tweede groep 'schijnzelfstandigen' toegevoegd:

In het midden en aan de bovenkant van de arbeidsmarkt is vaker sprake van schijnzelfstandigheid die niet zozeer door de werkgevende is afgedwongen, als wel is ingegeven door de inzet van onderhandelingsmacht van de werkende. In dergelijke gevallen geeft de werkende de voorkeur aan het werken als zelfstandige omdat dat hem of haar bepaalde voordelen oplevert, zoals fiscale voordelen of een bepaalde (gepercipieerde) vrijheid in het vormgeven van de werkomstandigheden. De werkende heeft dan genoeg onderhandelingsmacht om "zelfstandigheid" af te dwingen, terwijl de werkgevende in feite de werkende in dienst zou willen nemen. In een krappe arbeidsmarkt kunnen ook werkgevers die het wettelijk kader willen naleven – uit angst voor concurrenten die wel met schijnzelfstandigen willen werken – in de praktijk toch in zee gaan met de werkende. P 5. MvT

Hier gaat het om een groep mensen die in vrijheid kiest voor het zelfstandig ondernemerschap. Zij werken voor eigen rekening en risico omdat zij de vrijheid in het kiezen of afwijzen van bepaalde opdrachten en het over hun arbeidsomstandigheden kunnen onderhandelen belangrijker vinden dan de (relatieve) veiligheid van een dienstverband.

Dit zijn belangrijke kenmerken van het zelfstandig ondernemerschap.

De hierboven gegeven oorzaak van schijnzelfstandigheid conflicteert bij deze groep met de definitie van 'schijnzelfstandigheid', als hierboven gegeven waar het erom draait dat de werkende weet of behoort te weten dat hij juridisch gezien een arbeidsovereenkomst heeft en willens en wetens in strijd daarmee een opdrachtovereenkomst 'afdwingt'.

Het kan best zijn dat niet deze hele groep, in het licht van de huidige wetgeving en jurisprudentie, allemaal apart bekeken, door de toets komen dat zij daadwerkelijk kunnen worden bestempeld als zelfstandige. Maar hier past het niet hen 'schijnzelfstandig' te noemen in de zin van bovengenoemde definitie.

Dit zijn niet de klip en klare schijnconstructies. En de oorzaak daarvan ligt niet bij deze groep zelfstandigen maar bij de wetgever. Het wetsvoorstel blijft structureel deze groep benoemen als "schijnzelfstandigen"

En na deze bepaald valse start wordt vervolgens deze groep (ten onrechte) als oorzaak van verschillende problemen aangewezen:

... is schijnzelfstandigheid niet goed voor de solidariteit binnen het sociale stelsel. Als teveel werknemers werken als schijnzelfstandigen en door belastingvoordelen in mindere mate meebetalen aan de algemene sociale voorzieningen als de zorg en de AOW ontstaat het risico dat er steeds minder werknemers zijn om de regelingen financieel gezond te houden en wordt het stelsel steeds duurder. P6. MvT, en overigens door de hele MvT diverse malen herhaald.

En:

... Daarbij geldt dat niet alleen gedwongen schijnzelfstandigheid aan de basis van de arbeidsmarkt een probleem is vanuit het perspectief van de solidariteit, Juist voor werknemersregelingen, zoals de WW en de WIA, is er een risico voor de betaalbaarheid van het stelsel, als met name mensen met relatief weinig kans op werkloosheid of arbeidsongeschiktheid het stelsel verlaten en als zelfstandige aan de slag gaan. De mensen met 'hogere risico's' blijven dan achter, waardoor het stelsel steeds duurder wordt. In hoeverre dit risico zich precies manifesteert op dit moment is niet duidelijk. P6. MvT en wederom door de hele MvT in varianten herhaald.

Hierover even wat feiten:

Premie volksverzekeringen betalen wij in Nederland als onderdeel van de eerste belastingschijf, in 2023 over de eerste 37.149,-- euro van het inkomen. Iedere zelfstandige met een belastbaar inkomen dat hoger ligt betaalt zijn volledige premie volksverzekeringen.

Uitsluitend diegenen die, vanwege de zelfstandigen aftrek en de mkb aftrek onder een belastbaar inkomen van 37.149,-- uitkomen, dragen in iets mindere mate bij aan de algemene sociale voorzieningen. Waar dit voorkomt bij het aandeel 'gedwongen' "schijnzelfstandigen" zal niemand dit een probleem vinden, bij de vrijwillig "schijnzelfstandigen" zal het weinig voorkomen (schatting mijnerzijds).

Als dit al daadwerkelijk zou spelen is de oorzaak hiervan bovendien gelegen in maatregelen die de overheid zelf heeft ingesteld: de zelfstandigenaftrek in 1971 (lees: taxlive.nl/nl/documenten/nieuws/historisch-kronkelpad-van-jubilerende-zelfstandigenaftrek-eindigt-in-zompig-moeras/)

En de mkb aftrek in 2007, gepaard aan een verlaging van de vennootschapsbelasting.

De zelfstandigenaftrek wordt al afgebouwd, met als voorlopig eindpunt tot 3.240,-- euro in 2036 en de afbouw mkb aftrek wordt ook al ingezet. Daarmee verdwijnt dit veronderstelde probleem vanzelf en is dit géén reden om zelfstandigen een arbeidsovereenkomst in te dwingen met de constructie van dit wetsvoorstel..

NB. De zelfstandigenaftrek en de mkb aftrek zijn destijds ingezet als stimuleringsmaatregelen, dit mag natuurlijk ook af en toe herbeschouwd worden. Bij de mkb aftrek beveel ik wel aan die dan in samenhang te bezien met de parallel genomen maatregel tot verlaging van de vennootschapsbelasting.

Het tweede element, de werknemersregelingen:

... Juist voor werknemersregelingen, zoals de WW en de WIA, is er een risico voor de betaalbaarheid van het stelsel, als met name mensen met relatief weinig kans op werkloosheid of arbeidsongeschiktheid het stelsel verlaten en als zelfstandige aan de slag gaan. De mensen met 'hogere risico's' blijven dan achter, waardoor het stelsel steeds duurder wordt. In hoeverre dit risico zich precies manifesteert op dit moment is niet duidelijk. P6. MvT.

In samenhang met:

Ten vierde constateert het kabinet dat een groter aandeel van schijnzelfstandigheid in een bedrijf of organisatie gevolgen heeft voor de werkdruk, de mate van innovatie en de continuïteit binnen het bedrijf of de organisatie. De afgelopen jaren hebben, zeker in voornoemde maatschappelijke sectoren als de zorg, de kinderopvang en het onderwijs, steeds meer werkenden ervoor gekozen om zich als zelfstandige te laten inhuren, terwijl zij hetzelfde werk doen als werknemers waarmee zij zij-aan-zij werken en er van daadwerkelijk werken voor eigen rekening en risico niet of heel beperkt sprake is. Vaak is de drijfveer om meer autonomie in het werk te bereiken: meer zeggenschap over werktijden, een hogere vergoeding, etc. Dat is een relevant signaal ook als het gaat om het belang van goed en modern werkgeverschap in organisaties. Hoe begrijpelijk ook vanuit individueel perspectief, gaan dergelijke keuzes echter ten koste van de 'overgebleven' werknemers, die als gevolg hiervan een hogere werkdruk overhouden, doordat zij bijvoorbeeld meer avond- en weekenddiensten moeten opvangen of de 'lastige' casussen moeten opvangen. Bij verdere toename van schijnzelfstandigheid komt de continuïteit van de maatschappelijke sectoren meer onder druk te staan. P. 7 MvT

En:

Ook is - vooral in recente jaren - een duidelijke toename te zien van het aantal zzp'ers in maatschappelijke sectoren, zoals de zorg, het onderwijs en de kinderopvang. Hoewel het totale aandeel zelfstandigen in deze sectoren nog wat onder het landelijk gemiddelde ligt, is de recente groei van het aandeel zelfstandigen in deze sectoren opvallend hoog geweest. Dit terwijl er geen reden is te veronderstellen dat het type werk(aanbod) in deze sectoren dusdanig veranderd is, dat dit het logisch maakt dat er substantieel meer met zelfstandigen zou kunnen worden gewerkt. P. 9 MvT

Ook hierover valt wel meer te zeggen. Over de onderstreepte delen doe ik dat hieronder concreet:

Dit terwijl er geen reden is te veronderstellen dat het type werk(aanbod) in deze sectoren dusdanig veranderd is, dat dit het logisch maakt dat er substantieel meer met zelfstandigen zou kunnen worden gewerkt.

1. De sectoren waarin de toename van zzp-ers nu plaatsvindt wekken bij mij geen verbazing. Dit zijn sectoren waar al jaren sprake is van forse overbelasting van personeel dat daarnaast ook onderbetaald of althans maar matig betaald wordt en vaak ook nog werkzaam in tijdelijke en onzekere contracten. Alle bescherming van het arbeidsrecht ten spijt zijn we er met zijn allen tot heden niet in geslaagd deze tendens te keren en worden de problemen tot heden alleen maar groter.

Als mensen met passie voor hun vak jaar in jaar uit geconfronteerd worden met de dagelijkse problemen die daar voor hen persoonlijk uit voortvloeien vind ik het niet verrassend als zij proberen daar wat aan te doen als zelfstandige meer invloed te krijgen op werkdruk en betaling. En ben ik persoonlijk blij dat zij als zij als zelfstandige beschikbaar blijven voor die sectoren.

Hier is m.i., de zogenaamde 'schijnzelfstandigheid' niet de oorzaak van de grote werkdruk voor anderen, maar een gevolg van een probleem dat al jaren bestaat en eerder erger dan minder wordt.

2. Ten vierde constateert het kabinet dat een groter aandeel van schijnzelfstandigheid in een bedrijf of organisatie gevolgen heeft voor de werkdruk, de mate van innovatie en de continuïteit binnen het bedrijf of de organisatie.

Dit slaat m.i. eveneens terug op hiervoor genoemde omkering van oorzaak en gevolg.

Maar organisaties hebben altijd en zullen ook altijd behoefte houden aan een flexibel inzetbare schil van werkenden om ziekte, zwangerschapsverlof, openstaande vacatures en tijdelijke werkpieken op te vangen.

Ik werk vaak op dat soort plekken, ik draag altijd bij aan verlaging van de werkdruk en behoud of herstel van de continuïteit. En breng met mijn brede ervaring in tal van vergelijkbare organisaties vaak waardevolle nieuwe inzichten en oplossingen mee. Ik kom onbelast en enthousiast binnen, heb geen chagrijn over vervelende arbeidsomstandigheden en ben vertrokken voor het moment komt dat dat invloed kan krijgen. En ik ben ervan overtuigd dat dat voor velen van mijn zzp-collega's ook geldt. De suggestie dat zzp-ers de krenten uit de pap vissen en de nare klussen aan vast personeel overlaten mag wat mij betreft wel onderzocht worden voordat zij mag gelden als onderbouwing van een wetsvoorstel.

3. als met name mensen met relatief weinig kans op werkloosheid of arbeidsongeschiktheid het stelsel verlaten en als zelfstandige aan de slag gaan. De mensen met 'hogere risico's' blijven dan achter, waardoor het stelsel steeds duurder wordt

Ik weet niet wat relatief hier betekent. Een ieder kan op ieder moment ziekte, ongeluk en daardoor arbeidsongeschiktheid treffen. Alleen de kans op werkloosheid ligt verschillend.

Maar hier is het wel goed om even stil te staan bij de ruwe schatting dat er nu in Nederland zo'n 200.000 'schijnzelfstandigen' zijn.

Als dit al zo is, mogen we er ook wel vanuit gaan dat deze groep fors afneemt met de voorgestelde maatregel van het rechtsvermoeden van een dienstverband bij een te lage beloning, zeg voor het gemak een afname van 50%. Maar deze groep draagt ook niet bij aan de uitholling van het stelsel, althans niet opzettelijk.

Dan zou het om zo'n 100.000 schijnzelfstandigen gaan die het sociaal stelsel uithollen, dat is ca 1% op 9,7 miljoen werknemers. Dat is voor nu niet een grote bedreiging. En zeker geen reden om het arbeidsrecht nu in te gaan zetten om werkgevers te beschermen en een groep werkenden die als zelfstandige wil opereren een (vaak tijdelijk) dienstverband in te dwingen.

En dat is waar dit wetsvoorstel alle schijn van heeft: het is opgesteld met het oogmerk om interimers die de tijdelijke behoefte van organisaties opvangen naar een argeidsovereenkomst te dwingen.

Dit blijkt mede uit de gekozen methode: de beoordeling verloopt als volgt:

A. Hoe wordt de werkende aangestuurd en gecontroleerd? Heeft hij vrijheid in of wordt er onder leiding en aansturing gewerkt?

B. Doet de werkende werk dat structureel gedaan wordt in een organisatie, een vaste plek in de organisatie heeft en is sprake van een type werk dat ook door werknemers wordt verricht? werknemers?

C. Of wordt zelfstandig en voor eigen rekening en risico gewerkt?

Met deze verduidelijking zouden werkgevers en zelfstandigen straks beter uit de voeten moeten kunnen, zonder bij opdrachten een berg jurisprudentie uit te moeten zoeken."

Wanneer er geen werkinhoudelijke aansturing (A) en iemand is niet ingebed (B), dan kan het werk door een zzp'er gedaan worden. Als een van beide elementen wel aanwezig is, dan wordt gekeken in hoeverre er binnen de opdracht sprake is van ondernemerschap (C). Als het ondernemerschap zwaar genoeg weegt is sprake van zelfstandigheid, so far so good.

Maar dan komt het:

Bj de weging C: werken voor eigen rekening en risico worden criteria genoemd die niets te maken met werken voor eigen rekening en risico, en alles met inbedding in de organisatie:

Zo goed als alle interimers zullen geoordeeld worden ingebed te zijn in een organisatie, de redding om toch bij zelfstandig ondernemerschap uit te komen moet in de weging werken voor eigen rekening en risico zitten. En daar lopen we dan stuk op wat eigenlijk inbeddingscriteria zijn:

3. De werkende is in het bezit van een specifieke opleiding, werkervaring, kennis of vaardigheden, die in de organisatie van de werkgevende niet structureel aanwezig is.

4. De werkende treedt tijdens de werkzaamheden zelfstandig naar buiten

5. Er is sprake van een korte duur van de opdracht en/of een beperkt aantal uren per week.

NB. Ik ben jurist, mijn collega's weten altijd dat ik externe inhuur ben, maar als ik een gemeente, provincie of ministerie vertegenwoordig in een procedure wil de rechter of de horende commissie alleen maar weten welke organisatie ik vertegenwoordig. En als ik de mannen aanspreek op straat die een glasvezelkabel trekken hebben ze allemaal dat zelfde jasje van de opdrachtgever aan, en dat vind ik erg prettig want dan is mij helder wie ik kan aanspreken als ik vind dat ze de tegels niet netjes

terugleggen, en ook daar zitten zzp-ers tussen. En bij openstaande vacatures en ziektevervangings moet je juist de kennis en vaardigheden hebben van degene die daar structureel zit (en liefst nog een beetje meer). En dat mijn opdrachten wat langer duren en ik maar 2 opdrachtgevers tegelijk heb, waarmee ik het risico loop van tijdelijk zonder werk zitten, is eerder een teken dat ik juist voor eigen rekening en risico werk dan het tegendeel.

Dit wetsvoorstel is daarmee mi in strijd met artikel 15 en 16 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, de vrijheid van uitoefening van een beroep en vrijheid van ondernemerschap. Het wetsvoorstel zou in ieder geval dit onderwerp moeten behandelen, maar dit punt wordt niet besproken.

Voordat een zo ingrijpende maatregel als dit wetsvoorstel wordt ingevoerd mag wel meer onderzoek worden gedaan.

Onderzoek lijkt gepast naar o.m.:

- Klopt het getal van 200.000 wel?
- Zijn er ook andere maatregelen denkbaar om de draagkracht van de werknemersregelingen op peil te houden?
- Zijn zzp-ers weer terug te lokken in een dienstverband? Zie bv:
<https://emea01.safelinks.protection.outlook.com/?url=https%3A%2F%2Fwww.fnv.nl%2Fnieuwsbericht%2Fsectornieuws%2Fzorg-welzijn%2F2023%2F02%2F4-op-de-5-flexwerkers-en-zzp-ers-in-de-kinderopvan&data=05%7C01%7C%7C9a7be181977344c2785808dbccabc67d%7C84df9e7fe9f640afb435aaaaaaaaaaaa%7C1%7C0%7C638328810359266579%7CUnknown%7CTWFpbGZsb3d8eyJWljiMC4wLjAwMDAiLCJQIjoiV2luMzliLCJBTiI6Ikl1haWwiLCJXVCi6Mn0%3D%7C3000%7C%7C%7C&sdata=poQR6Ay0FduF2xHM9XSi%2FdIQHbkGXoUChgARf%2FMY0M%3D&reserved=0>
- Komt dit wetsvoorstel in strijd met artikel 15 en 16 van Europees Handvest. Maar kan de markt aan dat er stagnatie optreedt in opdrachten als dit wetsvoorstel van kracht wordt? Juist ook de overheid heeft nog een flink aantal opgaven waarvoor interimers nodig zijn.

Dan nog: biedt dit voorstel nu werkelijk bescherming aan de kwetsbare groep "schijnzelfstandigen"?

Dat is nog maar zeer de vraag: De bescherming die van het wetsvoorstel uitgaat is een gesprek met de werkgever en als die niet alsnog een arbeidsovereenkomst aanbiedt, een gang naar de rechter. Het is de vraag of deze groep werkenden daar bij gebaat is en de gang naar de rechter kan en zal maken. De bewijslast voor het uurtarief ligt bij de werkende. Zij beschikken gezien hun lage inkomen over weinig financiële middelen om rechtsbijstand in te schakelen. Uit het wetsvoorstel blijkt niet dat deze groep werkenden op eigen kracht in staat zal zijn om het rechtsvermoeden op te eisen.

Het uurtariefcriterium is eenvoudig te omzeilen. Bijvoorbeeld door een hoger uurtarief of een stuksprijs af te spreken en in de praktijk minder te betalen, door bepaalde werkzaamheden of kosten voor rekening van de werkende te laten komen of door een totaaltarief voor een opdracht af te spreken zonder dat daar een redelijke urenrekening onder ligt. Het voorstel gaat er niet op in hoe deze groep werkenden zich daartegen kan beschermen. De bewijslast voor het uurtarief ligt bij de werkende. Het wetsvoorstel acht niet wenselijk dat het rechtsvermoeden rechtstreeks doorwerkt naar sociale zekerheidswetgeving en fiscale wetgeving omdat het te ingewikkeld is het uurtarief te

bepalen en controleren (MvT p. 65), waarom mogen we er dan van uitgaan dat dat voor de kwetsbare schijnzelfstandige wel haalbaar is?

En voorts, als er al op basis van de uitspraak van de rechter een arbeidsovereenkomst wordt vastgesteld, dan is de werkrelatie in de meeste gevallen verstoord en is de verwachting dat het dienstverband om die reden van korte duur zal zijn. Wat schiet de betreffende werkende daarmee op?

In het wetsvoorstel staat dat dan nog dat de werkgever de sociale lasten dient te betalen. Deze worden echter ingehouden op het loon van de werkende. Hoe dit in de praktijk uitpakt lijkt de Minister niet te hebben onderzocht. Wordt de werkende die een beroep doet op een arbeidsovereenkomst alsnog aangeslagen voor de sociale lasten of krijgt deze te maken met een terugvordering van zijn werkgever (Nb met terugwerkende kracht sociale lasten over een langere periode moeten betalen zal voor deze kwetsbare groep onmogelijk zijn, en een reeks van schuldsanerings opleveren)? Tel daar het feit bij op dat dit wetsvoorstel direct in werking treedt en niet is voorzien van overgangsrecht. De belastingdienst kan daarnaast tot 5 jaar terug een naheffing opleggen.

Conclusie: voor de meest kwetsbare groep zelfstandigen biedt dit wetsvoorstel geen adequate bescherming.

Tot slot: kan het ook anders en eenvoudiger?

Ja dat denk ik wel.

Een goede stap is te zetten met het stellen van een minimumtarief waaronder men in redelijkheid geen bestaan als zelfstandige kan opbouwen. Maar dat moet beter worden uitgewerkt.

Als dat slaagt geeft het ruimte inkomen uit zelfstandig ondernemerschap meer in balans te brengen met beloning uit dienstverband.

De zelfgekozen groep zzp-ers zijn gemiddeld in staat tot het opvangen van wijzigingen in het huidig stelsel. En dan kan een rustig en stabiel klimaat ontstaan waarin ieder vrij kan kiezen voor de flexibiliteit en vrijheid van het ondernemerschap of de grotere zekerheid en veiligheid van een dienstverband.

Mijn advies:

- Dwing mensen niet naar een dienstverband maar maak het hen aantrekkelijk door structureel oplossingen te verzinnen voor de problemen van overbelasting en matige betaling,
- Bouw zelfstandigenaftrek en mkb-aftrek af (en kijk parallel naar de vennootschapsbelasting)
- Stimuleer de mogelijkheden voor zzp-ers om op redelijke voorwaarden deel te kunnen nemen in een aov of pensioendeelname, maar verplicht het niet.
- Laat ieder zelf bepalen of hij ervoor kiest als zelfstandige te opereren, het hele afwegingskader van gezag, aansturing en inbedding wordt overbodig (omdat er geen belastingvoordelen meer zijn wordt het een zuivere vrije keuze waarmee niemand wordt benadeeld)
- Omarm de groep zelfstandigen die met veel plezier de problemen van werkgevers oplossen in hun tijdelijk capaciteitstekort,

- Handhaaf de startersaftrek om te stimuleren dat het zelfstandig ondernemerschap voor starters aantrekkelijk is, de markt heeft al die tijdelijke krachten nodig.